

תיאטרון

חג בתיאטרון

איש חסיד היה (תיאטרון בימות; ליקוט החומר: שמואל הכהן אבידור; עיבוד — דן אלמגור; תיאור: דני קרוון; מוסיקה: יוחנן זראי; בימוי: יוסי יורעאלי) הוא מופע העושה ליהדות שרות טוב יותר מתריסר מסעי-התעוררות של הרב גורן, יותר מחמישה מקומות קדושים חדשים של הרב כהנא, ואפילו יותר ממסעי ענידת הפילין של צעירי-חביד.

קשה לשהג מופע כזה בין הגדרות-התיאטרון. אין זו הצגה דרמאטית; גם לא מיוסקל, במובנו הרגיל. זה לא רבין וגם לא תוכנית-בידור. זה משהו שאינו דומה לשום דבר אחר. בקיצור — חגיגה; חגיגה מרנינה, עליונה, מפעימה, משמחת-לב-ונשמה.

עולים על הבמה חצי תריסר צעירים ישראליים של שנות השישים, לבושים בגינס וסודרים סגורים, ועל רקע מוסיקת ג'אז מודרנית מספרים אגדות חסידיות ומזמרים זמירות וניגונים חסידיים. ללא אמצעי-עזר תיאטרוניים מקובלים, ללא שום הצטעצעות מיותרת, הם מגישים את החומר בצורה בלתי-אמצעית, מדליקים מיד את הקהל והופכים אותו ושותף לחווייה ריגשית ואס-

ועכשיו - נא להכיר:

להקת הזרים

הם קיימים כבר שנה שלימה כלהקת-קצב. הם עובדים קשה מאוד: ביום חזרות בלי-סוף, בלילה הופעות בדיסקוטקים, "מסכה", "גלית", "ארטור 70". נוסף לכל הם עורכים הופעות ברחבי-הארץ ומכינים בימים אלה תקליט. את המוסיקה והטכסט, בעברית ובאנגלית, הם הכינו בעצמם. בעבודת צוות. ואלה הם, לפי סדר ההופעה מימין לשמאל: ראובן לבוב (21) גיטרה בס, הרצל לוי (18) מתופף, יוסי כרמלי (20) אורגניסט, ניסים סרוסי (21) זמר גיטאריסט, ורוני דמון (20) גיטרה סולו.

הם הוצעו על-ידי קוראים ומעריצים להשתתף בתחרות לבחירת להקת-הקצב הטובה ביותר בארץ

מערכת **העולם הזה** מזמינה גם אותך להשתתף במיצע של הדור הצעיר

פסטיבל הקצב הישראלי!

בו תיבחר תזמורת-הקצב הטובה ביותר ויוענק לה **שרביט הזהב**

מלא את השאלון הזה ושלח אותו למערכת "העולם הזה" ת.ד. 136 תל-אביב עבור פסטיבל הקצב

מתוך התזמורות הפופולאריות ביותר שיוצעו על ידך יבחרו עשר תזמורות שישתתפו בפסטיבל הקצב

פסטיבל הקצב הישראלי

פסטיבל שרביט הזהב 1968

אני חושב שלהקת.....

היא תזמורת הקצב הטובה ביותר — בארץ.....

שמי.....

כתובתי.....

הארץ כבר רוגשת לקראת בואם של "הטרמולוס" ו"המרמליוס". אבל את הרעש עושים בינתיים הלהקות שלנו. מי הטובה בהן? מישאל הפופולריות של "העולם הזה" קובע: במקום ראשון, "האריות" (למרות שכבר נסעו), במקום שני, "השמנים והרוזים", במקום שלישי, "פעמוני סוני". מה יהיו התוצאות בשבוע הבא?

ברש ורומ ב"איש חסיד היה" ביטיקים בגילגול חסידי

תטית נפלאה כליכך — שכמה לא זכה מזה זמן רב בתיאטרון ישראלי. חסידים מ"השומר הצעיר". אין שום דבר המקשר בין הסיפורים החסידיים המסופרים מעל הבמה לבין הזמירות שבין סיפור לסיפור. שום דבר — מלבד אותם היסודות עליהם מושתתת החסידות: אהבת האדם, השימחה, התעלות הנשמה והתמימות.

גם לצופה האתאיסט, הקיצוני ביותר, מתגלה לפתע היהדות כפירושה החסידי כמשהו שונה לחלוטין מן הדת אותה מייצגים גימ רבני-ישראל. סיפוריהם של הבעל-שם טוב, הרבי דוב בר ממזריטש, של הרבי שניאור זלמן ורב נחמן מברסלב — המור גשים בגילגולם המקורי, ולא מכלי שני ולו המוכשר ביותר — עשויים להפוך אפילו קיבוציניקים של "השומר-הצעיר" לחסידים נלהבים.

הבמאי הצעיר, יוסי יורעאלי, עשה בעוד רת החומר עבודת-ספאר בימתית. גדולתו אינה דחקה בהעמדה. להיפך: ניכר שיורעאלי נשמר שלא להפריז בלהט-ההעמדה-והתנועה מיותרים, כדי לא להעסיק את העין במקום לעניין את האוזן ואת הלב. בפשטות ובחן, הצליח יורעאלי ליצור אצל שחקניו תחושת הדוהות עם החומר ולהגיש הצגה שוטפת, מסוגנת ומרהיבה.

למרות שאיש מהם לא נוקט למיבצע דרמאטי של ממש, היו דחקה אנשי הצוות של תיאטרון בימות את הפתעת-ההצגה. רק בהצגתה הקודמת של בימות, גיבעת ספון ריב, הם היו עדיין טירונים. חסרי-ביטחון עצמי ונעדרי ליטוש. והנה, תוך הצגה אחת, הפכו לצוות מגובש, בו כל אחד הוא שחקן מהוקצע שאינו נגרר להגזמה ולהבלטת עצמו על פני החומר והמיסגרת.

כך הוטת הצגת איש חסיד היה מחגיגה לחג בתיאטרון הישראלי.